

فرشته بنی‌طالبی
رئیس اداره آمار، فناوری اطلاعات و ارتباطات
بیمه سلامت شهرکرد

وقتی سالمندی نزدیک است؛ بیمه سلامت چگونه باید آماده شود؟

سالمندی جمعیت دیگر موضوعی مربوط به آینده دور نیست. ایران با سرعت قابل‌توجهی در حال ورود به دوره‌ای است که سهم سالمندان در ساختار جمعیتی کشور افزایش خواهد یافت و این تغییر، تنها یک مسئله جمعیتی نیست؛ بلکه آینده نظام سلامت، بیمه، خانواده و حتی الگوی ارائه خدمات درمانی را تحت تأثیر قرار خواهد داد.برآوردهای جمعیتی نشان می‌دهد سهم سالمندان در سال‌های آینده به شکل چشمگیری افزایش خواهد یافت. وزارت بهداشت نیز در سال ۱۴۰۴ نسبت به افزایش قابل‌توجه جمعیت سالمند در دهه‌های آینده هشدار داده است. بنابراین، برنامه‌ریزی برای سالمندی جمعیت باید از امروز آغاز شود؛ زیرا زمانی که موج اصلی تقاضا برای خدمات سالمندی فرا برسد، دیگر فرصت کافی برای ایجاد زیرساخت‌های مورد نیاز وجود نخواهد داشت.

سالمندی به خودی خود بیماری نیست؛ اما افزایش سن معمولاً با افزایش احتمال ابتلا به بیماری‌های مزمن، مشکلات حرکتی، اختلالات بینایی و شنوایی و کاهش توانایی انجام فعالیت‌های روزمره همراه است. در نتیجه، نیاز سالمندان به خدمات سلامت نیز متفاوت خواهد بود. نظام سلامت آینده فقط به پزشک، بیمارستان و دارو نیاز ندارد؛ بلکه باید مجموعه‌ای از خدمات توانبخشی، مراقبت در منزل، پرستاری، فیزیوتراپی، کاردرمانی، گفتاردرمانی، شنوایی‌شناسی و تجهیزات کمک‌توانبخشی را نیز پوشش دهد.در چنین شرایطی، نقش بیمه‌های پایه از «پرداخت هزینه درمان» فراتر می‌رود.

بیمه سلامت می‌تواند با توسعه پوشش خدمات توانبخشی و مراقبتی، هم از فشار مالی بر خانواده‌ها بکاهد و هم به سالمندان کمک کند تا مدت بیشتری استقلال و توانایی عملکردی خود را حفظ کنند.اهمیت این موضوع زمانی بیشتر آشکار می‌شود که بدانیم بسیاری از سالمندان پس از سکته مغزی، شکستگی، جراحی یا ابتلا به بیماری‌های مزمن، به دوره‌های طولانی توانبخشی نیاز پیدا می‌کنند. اگر این خدمات